

re, at den ældre eller handicappede har pårørende i tilflytningskommunen, eller at ønsket om flytning er begrundet i religiøse forhold.

Efter regeringens opfattelse skal de særlige betingelserne for flytteretten ophæves. Derfor foreslår regeringen, at alle ældre og personer med handicap, der vurderes at have behov for en ældre-/plejebolig eller plejehjemsplads, fremover skal have mulighed for selv at vælge, hvor de ønsker at bo. Økonomi- og erhvervsministeren har derfor samtidig fremsat lovforslag om, at ældre og handicappede skal have ret til frit valg inden for og på tværs af kommunegrænserne og inden for rammerne af kommunernes afgørelser med hensyn til botilbud. Det er fortsat en betingelse for at kunne få et botilbud i en anden kommune, at den pågældende af såvel fraflytnings- som tilflytningskommunen vurderes at have behov for det boligtilbud, der søges om.

Det foreslås endvidere i økonomi- og erhvervsministerens lovforslag, at ægtepar, samlevende eller registrerede partnere skal have ret til at blive boende sammen, når den ene ægtefælle eller samlever bliver visiteret til en ældrebolig, en plejebolig eller et lignende boligtilbud. En person, der er visiteret til et sådant boligtilbud, og som ønsker at blive boende med sin ægtefælle eller samlevende, skal derfor efter lovforslaget fremover tilbydes en bolig, der er egnet til to personer.

Det frie boligvalg for ældre og handicappede skal omfatte alle relevante boligtyper, både de boligtilbud, der reguleres efter boliglovgivningen, og de længerevarende boligtilbud, der fortsat reguleres efter sociallovgivningen. Det foreslås derfor, at socialministeren fastsætter regler for frit valg af amtskommunale botilbud efter § 92 i lov om social service samt tilbud om ophold i plejehjem eller beskyttede boliger efter § 140 i lov om social service, svarende til forslagene i økonomi- og erhvervsministerens lovforslag vedrørende ældreboliger og plejeboliger efter lov om almene boliger m.v.

Der henvises til bemærkningerne i økonomi- og erhvervsministerens lovforslag om ændring af lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v. og lov om boliger for ældre og personer med handicap (Frit valg af ældreboliger m.v. og bedre vilkår for selvejende institutioner).

Fraflytningskommunen skal som hidtil dække tilflytningskommunens udgifter til serviceydelser m.v. Af hensyn til kommunernes udgiftsstyring og de enkelte kommuners mulighed for selv at fastlægge serviceniveauet i øvrigt, foreslås det dog, at fraflytningskommunens betaling ikke skal kunne overstige lands-

dækkende takster. Taksterne foreslås fastsat årligt af socialministeren.

Øget fleksibilitet i hjemmehjælpen

Efter de gældende regler i serviceloven er der allerede hjemmel til en vis fleksibilitet både i tilrettelæggelse og udførelse af hjælpen. Modtagere af praktisk hjælp har således i særlige tilfælde ret til at bytte de visiterede ydelser til andre ydelser omfattet af kommunens tilbud om praktisk hjælp. Endvidere kan kommunerne tilbyde modtageren i disse tilfælde at bytte til ydelser, der ligger ud over det fastsatte serviceniveau.

Denne fleksibilitet foreslås udvidet, således at det bliver en generel ret for modtageren af hjælpen at bytte til andre ydelser, ligesom retten til at bytte ydelser foreslås udvidet til også at omfatte den personlige pleje. Hvis modtageren af hjælpen ønsker at bytte mellem personlig og praktisk hjælp forudsætter det dog, at der er truffet afgørelse om tildeling af begge ydelsesformer. En borger, der alene modtager praktisk hjælp, kan således ikke bytte til ydelser indenfor personlig pleje.

Brugeren og hjemmehjælperen har mulighed for fra gang til gang at aftale, hvordan udførelsen af hjælpen konkret skal tilrettelægges, og med lovforslaget får den ældre mulighed for at fravige afgørelsen. Bytteretten skal holdes indenfor den forventede tidsramme, som den kommunale myndighed har afsat til at udføre de behovsbestemte ydelser, der er truffet afgørelse om.

Det væsentligste formål med denne del af lovforslaget er således at forbedre den enkelte hjemmehjælpsmodtagers mulighed for at påvirke tilrettelæggelsen af hjælpen. Men ønsket om øget fleksibilitet ændrer ikke på, at det fortsat er kommunalbestyrelsens ansvar at sikre, at der ydes den hjælp, der er nødvendig, ud fra enkelte modtagers behov. Det er derfor fortsat vigtigt, at borgerens ønske om at bytte ydelser ses i sammenhæng med kommunalbestyrelsens pligt til at yde den nødvendige hjælp i overensstemmelse med behovet. Derfor forudsættes det, at det fortsat er hjemmehjælperen, der i den konkrete situation fagligt vurderer, hvorvidt det er forsvarligt at fravælge de tildelte behovsbestemte ydelser til fordel for andre ydelser. Er der tvivl om, hvorvidt det er forsvarligt at fravælge den tildelte hjælp til fordel for andre ydelser, skal hjemmehjælperen tage udgangspunkt i den konkrete afgørelse og yde hjælp i overensstemmelse med dens ordlyd.

Lovforslaget ændrer ikke ved, at der fortsat skal visiteres til og træffes afgørelse om konkrete ydelser ud fra en behovsvurdering. Regeringen ønsker at sikre, at